T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018/877
KARAR NO : 2019/97
KARAR TR : 28/01/2019

ÖZET: Karayolunda meydana gelen trafik kazasında sigortalı aracın uğradığı hasar bedelini ödeyen sigorta şirketinin, zararın idarece giderilmesi istemiyle açtığı davanın, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Ray Sigorta A.Ş
Vekilleri : Av.Y. Y. Av. D. Y. K. Av. Y. E. D.
Davalı : Orman ve Su İşleri Bakanlığı
Vekili : Av. E. E.

O L A Y :Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; müvekkili şirkete kasko sigorta poliçesi ile sigortalı bulunan aracın Erzurum'dan Artvin'e seyir halinde iken yolun üst şevinden yola firlayan taşların aracın ön kısmına ve muhtelif yerlerine çarpması ve içine girmesi neticesinde hasarlandığını, bu kaza nedeniyle sigortalı araçta meydana gelen30.214,14 TL hasar bedelinin sigortalıya ödendiğini, yolda Çoruh Havzası HES Projesi kapsamında çalışma yapan ve gerekli güvenlik önlemlerini almayarak dava konusu kazanın oluşumuna sebebiyet veren davalı Bakanlığın trafik düzeni ve güvenliğini sağlamaması nedeniyle % 100 oranında kusurlu olduğunu, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydı ile 30.214,14 TL tazminatın 28.512,00 TL'lik kısmının 04/01/2016 ödeme tarihinden, 1.702,14 TL'lik kısmının ise 20/01/2016 tarihinden itibaren işleyen avans faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesi istemiyle 04/05/2016 tarihinde adli yargı yerinde dava açmıştır.

Ankara 2. Asliye Hukuk Mahkemesi: 04/05/2017 gün E:2016/245, K:2017/114 sayılı dosyasında "Davanın idarenin hizmet kusurundan kaynaklandığı ve idare mahkemesinin görevli olduğu anlaşıldığından davanın görev yönünden reddine ve davalı vekili lehine avukatlık ücreti ödenmesine karar vermiş; hükme karşı davacı vekili tarafından istinaf kanun yoluna müracaat edilmiştir.

ANKARA BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ 26. HUKUK DAİRESİ: 6/02/2018 gün, E:2018/351, 2018/252 sayılı kararında; "Adli yargı mahkemeleri tarafından ve bu mahkemeler arasında verilen yetkisizlik ve görevsizlik kararlarında HMK' nın 331/2 maddesi gereğince, davaya bir başka (kendisini görevli gören) adli yargı mahkemesinde devam edilmesi halinde, görevsizlik kararı veren mahkeme tarafından yargılama giderleri ve dolayısı ile vekâlet ücretine karar verilemeyeceğinin düzenlenmesine, yargı yolu bakımından görevsizlik kararının bu durumdan farklı olması nedeniyle kendisini vekil ile temsil ettiren karşı taraf lehine vekalet ücretine karar verilmesinin gerekmesine göre davacı vekilinin bu hususa ilişkin istinaf talebi yerinde görülmemiş ise de, karar tarihi itibari ile yürürlükte bulunan AAÜT'nin 7/1 maddesi hükmü uyarınca "Görevsizlik veya yetkisizlik nedeniyle dava dilekçesinin reddine, davanın nakline veya davanın açılmamış sayılmasına ön inceleme tutanağı imzalanıncaya kadar karar verilmesi durumunda Tarifede yazılı ücretin yarısına, ön inceleme tutanağı imzalandıktan sonra karar verilmesi durumunda tamamına hükmolunur. Şu kadar ki, davanın görüldüğü mahkemeye göre hükmolunacak avukatlık ücreti, Tarifenin ikinci kısmının ikinci bölümünde yazılı miktarları geçemez." şeklinde düzenleme yapıldığından, davalı taraf lehine maktu vekâlet ücretine hükmedilmesi gerekirken yazılı olduğu gibi davaya konu tazminat miktarı üzerinden nispi vekâlet ücretine karar verilmesi doğru olmadığı" gerekçesiyle Davacı Ray Sigorta A.Ş. vekilinin istinaf talebinin kabulü ile Ankara 2. Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 04.05.2017 tarihli, 2016/245 Esas-2017/114 Karar sayılı kararının HMK'nın353/1-b-2 maddesi uyarınca KALDIRILMASINA,

Bu durumda esas hakkında yeniden hüküm kurulması gerektiğinden;

1- Davanın idari hizmet kusurundan kaynaklandığı ve idare mahkemesinin görevli olduğu gözetilerek açılan davanın görev yönünden REDDİNE,

2- Karar ve ilam harcı olarak hesaplanan 31,40 TL'nin peşin yatırılan 515,99 TL'den mahsubu ile fazla yatırılan 484,59 TL harcın karar kesinleştiğinde talep halinde davacıya iadesine,

3- Karar tarihinde yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin 7/1 maddesi uyarınca tayin ve takdir edilen 1.980.00TL maktu vekalet ücretinin davacıdan alınarak kendisini vekil ile temsil ettiren davalıya verilmesine

Kesin olarak karar vermiştir.

Davacı vekili 20/06/2018 tarihinde aynı taleple bu kez idari yargı yerinde dava açmıştır.

RİZE İDARE MAHKEMESİ: 11/07/2018 gün, E:2018/471, K:2018/507 sayılı dosyasında "2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1'inci maddesinde, "Bu Kanunun amacı, karayollarında, can ve mal

güvenliği yönünden trafik düzenini sağlamak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemektir" hükmüne yer verilmiş; "Kapsam" başlıklı 2'nci maddesinde, "Bu Kanun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsar. Bu Kanun, karayollarında uygulanır(...)" hükmüne yer verilmiş; "Tanımlar" başlıklı 3'üncü maddesinde, "Karayolu: Trafik için, kamunun yararlanmasına açık olan arazi şeridi, köprüler ve alanlardır" şeklinde tanımlanmış; "Karayolu Trafik Güvenliği" başlıklı 13'üncü maddesinde, "Karayolunun yapımı, bakımı, işletilmesi ile görevli ve sorumlu bütün kuruluşlar, karayolu yapısını, trafik güvenliğini sağlayacak durumda bulundurmakla yükümlüdür (...)" hükmüne yer verilmiştir.

Aynı Kanun'un 19/01/2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Kanunun 14'üncü maddesiyle değişik "Görevli ve Yetkili Mahkeme" başlıklı 110'uncu maddesinde ise, "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır. Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"' hükmüne yer verilmiş; Geçici 21. maddesinde de, "Bu Kanunun 110'uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" hükmüne yer verilmiştir.

2918 sayılı Kanunun 110'uncu maddesinin birinci fikrasının iptali istemiyle Bursa 3. Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: Anayasa Mahkemesi 'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayrımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun 'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandır ildiği, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun 'da tanımlanan karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır, idare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir..." (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı karan; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

1982 Anayasası'nın "Uyuşmazlık Mahkemesi" başlıklı 158'inci maddesinin son fikrasında "Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin karan esas alınır'" denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110'uncu maddesinin birinci fikrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158'inci maddesi uyarınca yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Tüm bu hususların bir bütün olarak değerlendirilmesinden, 2918 sayılı Kanun'un uygulanmasından doğan sorumluluk davalarının 19/01/2011 tarihinden itibaren adli yargı mercilerinde açılabileceği anlaşılmaktadır.

Bu durumda; 14.11.2015 tarihinde seyir halinde iken yolun üst kısmından düşen taşların firlaması nedeniyle oluşan maddi hasarlı trafik kazasından kaynaklı tazminat istemli davanın görüm ve çözümünün anılan Yasa hükümleri ve Anayasa Mahkemesi kararı uyarınca adli yargı mercilerinin görevine girdiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 14/3-a ve 15/1-a maddeleri uyarınca Davanın Görev Yönünden Reddine" dair verdiği karar, istinaf edilmeksizin 10/09/2018 tarihinde kesinleşmiştir.

Davacı vekilinin 23/07/2018 tarihli dilekçesi üzerine her iki dava dosyası Rize İdare Mahkemesinin 10.12.2018 gün, 2018/471 E. sayılı üst yazısı ile Mahkememize gönderilmiş, başvuru 17.12.2018 tarihinde kayıt altına alınmıştır.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Başkan Hicabi DURSUN, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Nurdane TOPUZ'un katılımlarıyla yapılan 28/01/2019 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME :

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli ve idari yargı dosyalarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından görev uyuşmazlığınınsasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Engin SELİMOĞLU'nun davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay

Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın ise idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ

Dava, davalı idarenin sorumluluk sahasında kalan yolda meydana gelen maddi hasarlı kaza nedeniyle davacı şirket tarafından evvelce ödenen hasar bedelinin olayda kusurlu olduğu ileri sürülen davalı Kurumdan rücuan tahsili istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı belirtilmiş, aynı Kanunun,"Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığının görev ve yetkileri" başlıklı 9. maddesinde; " Bu Kanuna göre, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığının görev ve yetkileri şunlardır:

a) Orman yollarında;

1. Trafik düzeni ve güvenliği açısından ana orman yolları ile gerekli görülen diğer orman yollarında işaretlemeler yaparak tedbirler almak ve aldırmak,

2. Bu Kanunla ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmeliklerle orman yolları için verilen trafikle ilgili diğer görevleri yapmak,

b) Köy yollarında;

1. Trafik düzeni ve güvenliği açısından gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak, tedbir almak ve aldırmak,

2. Yol güvenliğini ilgilendiren konulardaki; kavşak durak yeri, yol dışı park yeri, aydınlatma ve benzeri tesislerin projelerini incelemek ve gerekenleri onaylamak,

3. Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında 17 nci maddede sayılan tesisler için bağlantıyı sağlayacak geçiş yolları yönünden izin vermek,

4. Yetkili birimlerce veya trafik zabıtasınca tespit edilen trafik kaza analizi sonucu, karayolu yapısı ve işaretlemeye dayalı kaza nedenleri gözönünde bulundurularak gerekli tedbirleri almak,

5. Bu Kanunla ve bu Kanuna göre çıkarılan yönetmeliklerle köy yolları için verilentrafikle ilgili diğer görevleri yapmak.

Köy yolları için sayılan görev ve hizmetlerden zorunlu ve gerekli görülenler orman yolları için de uygulanabilir"hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fikra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur. Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fikrasında " Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fikrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda,2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü adli yargı yerinin görevine girdiğinden, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 26. Hukuk Dairesinin 16/02/2018 gün, E:2018/351, 2018/252 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle; Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 26. Hukuk Dairesinin 16/02/2018 gün, E:2018/351, 2018/252 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA 28/01/20119 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi	Aydemir	Nurdane
AYDIN	TUNÇ	TOPUZ